

Entové

Ne všechno je tak, jak to na první pohled vypadá a není dobré někoho odsuzovat, pokud ho dobře neznáte. Malý Sam, hrdina pohádky, to pozná na vlastní kůži, když se mu v lese ztratí štěně. Podaří se mu přesvědčit lidi ve vesnici, že Entové nejsou zlí, tak jak si všichni mysleli?

V malé vesničce blízko lesa žili v chaloupce tatínek, maminka a jejich malý syn Sam. Tatínek hodně pracoval, byl švec a chodili za ním lidé z celé vesnice, aby jim opravil boty. Sam rád sedával v jeho dílně a sledoval tatínka při práci. Byl to bystrý chlapec, rychle se učil a tatínek ho nechal pomáhat. Sam mu chystal nitě, přidržoval boty, když tatínek přitloukal podrážku a občas se postaral i o roznášku již opravených bot. Tatínek mu je vždycky dal do vozíku a Sam je rozvážel jejich majitelům. Všichni lidé ve vesnici měli Sama moc rádi, byl to milý chlapec a pořád se smál. Pokaždé, když odjížděl z domu s další várkou opravených bot, tatínek mu připomínal: "Same, nechod' blízko lesa, běž tou delší cestou, je bezpečnější." Sam přikývl. Věděl z vyprávění rodičů i ostatních lidí z vesnice, že v lese žijí Entové. Entové byly stromy, které se mohly pohybovat a dokonce mluvit. Byly obrovští a vesničané se jich báli. Povíдали příběhy o tom, že můžou za špatnou úrodu. Sam nikdy žádného Enta neviděl a ani si je nedokázal představit. "Jak může strom chodit? A dokonce mluvit? Vždyť jabloň na jejich zahradě jen tak roste a nikam nechodí." přemýšlel. Rozvážka mu dnes trvala nějak dlouho. Moc se mu nechtělo, právě dnes měl sedmé narozeniny a raději by byl doma. Tatínek ho však poprosil o pomoc a tak šel. Bylo už pozdní odpoledne, když dokončil svou práci a pomalu se vracel domů. Vrzly dveře, vyšli z nich maminka s tatínkem a usmívali se na něho. "To ti to ale dneska trvalo. A zrovna když máš narozeniny a maminka ti upekla koláč" poškádlil ho tatínek. Sam se zasmál a vběhl do kuchyně. Maminčin jahodový koláč měl ze všeho nejraději. Jedl už třetí kousek, když v tom tatínek povídá: "Same, venku pro tebe máme překvapení, chceš se podívat co to je?" Sam měl plnou pusku koláče a tak jen přikývl a vběhl ven. A v tom ho uviděl. Na zahradě sedělo malé chlupaté hnědé štěňátko s velkýma očima, vrtělo ocáskem a jakmile uvidělo Sama radostně zaštěkalo. Sam se podíval na maminku a na tatínka. "Děkuju. Je krásný. Budu mu říkat Argo" dal jim pusku a už si běžel hrát s pejskem. Od té chvíle byli nerozlučná dvojka, chodili všude spolu. Rozváželi spolu boty, Sam se s ním dělil o snídani a každou volnou chvíli ho učil povely. Házel mu klacík a Argo ho poslušně nosil zpátky.

Jednoho dne si hráli na louce. Argo běhal a skákal v trávě. Najednou však něco zavětlil a rozběhl se k lesu. Sam za ní volal, aby počkal, aby tam nechodil, ale bylo to marné. Běžel za ním a vůbec nepřemýšlel nad tím, že je les nebezpečný a mohl by narazit na Enty. Prodíral se větvemi, volal Arga, ale nikde ho neviděl. Po chvíli se před ním něco pohlo. Jeden z velkých stromů se najednou otočil a díval se svou vrásčitou tváří přímo na něj. Byl obrovský a šel z něho strach. Sam se lekl a začal pomalu couvat. Pak se rychle otočil a chtěl utéct, ale zakopl o větev a poškrábal si nohu o maliní. Rychle se zvedl a běžel ven z lesa. Ent se pomalým krokem vydal za ním.

Sam doběhl k domu, kde seděl tatínek. Ten si hned všiml, že s ním není Argo a že mu z nohy teče krev. Vyskočil a hned běžel synovi naproti.

“Same, co se ti stalo? Kde máš Arga?”

Sam se rozplakal. “Utekl mi do lesa, šel jsem ho hledat, ale narazil jsem tam na ten podivný strom.”

Tatínek se podíval na poškrábanou nohu. “Ent. Tak to už je příliš. To že nám ničí úrodu je jedna věc, ale napadat naše děti nebudou. Sebrat sekeru a rozběhl se do vesnice pro další, aby šli s ním. Několik odvážných vesničanů se k němu přidalo a běželo se sekerami a pilami k lesu. Sam běžel za nimi, musel přeci najít Arga.

Všichni doběhli k lesu a najednou před sebou spatřili Enta, byl to ten největší jakého kdy viděli. Hleděli na něho se strachem v očích.

Buch! Někdo z davu hodil kámen a trefil Enta přímo do tváře. Buch! A další. Ent si tvář kryl větví kterou měl jako ruku. “Proč mi ubližujete? Co jsem vám udělal?” promluvil vyděšeným, avšak silným hlasem.

Tatínek vystoupil před dav lidí. “Tys ublížil mému synovi a já to tak nenechám” zlobil se. Ent se zmateně zadíval na Sama, který se díval do země a nic neříkal.

“Já bych přece chlapci neublížil, nikomu bych neublížil” řekl Ent.

“Nelži, stejně ti nevěříme. My dobře víme, co jste zač.” vykřikl někdo z vesničanů. A už letěla další sprcha kamenů. Ent se snažil chránit větvemi. Byl rozzlobený, ale zároveň nerozuměl tomu, co se děje. Proč si o něm myslí takové věci? Proč jsou na něj zlí?

Vždyť Entové jen chodí po lese a nikomu nic nedělají. Chtěl jim ukázat, že není špatný, tak jak si o něm myslí. Ale jak?

Najednou se jeho kořeny rozestoupily a vyběhl z nich Argo. Zavrtěl ocáskem, očichal Enta a běžel přímo za Samem.

“Argo, Argo” volal radostně chlapec.

“Zachytil se v maliní a tak jsem ho vymotal a schoval k sobě pod kořeny, chtěl jsem ho vrátit chlapci, ale ten přede mnou utekl.” řekl smutně a tiše Ent.

“A co jsi mu udělal s nohou?” ukazoval tatínek na chlapcovu nohu.

Sam zrudl a podíval se Entovi do očí. Bylo mu ho líto, nechtěl lhát, ale bál se že rodiče se budou zlobit, že šel do lesa a tak předtím neřekl nic. “Tati, on mi nic neudělal, já jsem zakopl, jak jsem běžel ven z lesa.”

“Ničíš nám naši úrodu” křikl zase jeden z vesničanů a hodil po Entovi další kámen”

“Vždyť vám pole rozrývají divoká prasata. Proč bych vám ji já ničil?” vzdychl nešťastně Ent a chtěl odejít. Jak se otočil, několik lidí po něm chtělo zase hodit větvemi a kameny, ale Sam se rozběhl přímo k obrovskému stromu. “Počkejte, neubližujte mu. Vždyť mi zachránil Arga a nic nikomu z nás neudělal.”

Lidé se rozešli do svých domovů. Ent se podíval na Sama: “Děkuji ti chlapče, jsi statečný, že ses všem postavil, abys mi pomohl. Jak se jmenuješ?”

Sam se na něj usmál se a podal mu ruku. “Jmenuji se Sam” Strom k němu natáhl větev. “Těší mě Same, mé jméno jen Duban”

Ještě nějaký čas trvalo než vesničané pochopili, že Entové nejsou jejich nepřátelé, ba naopak. Začali jim pomáhat odhánět z jejich polí divoká prasata a vesničané už nepřicházeli o svou úrodu.

Sam se za Enty často vydával i s Argem a poslouchal jejich příběhy o lese doprovázené tichým šuměním listů.

Co do řady nepatří?

